

KAUNIS AAMU. Sandra asuu 8-vuotiaan tyttärensä kanssa ja hoitaa sairasta isäänsä. Läheinen suhde isään on muuttunut sairauden myötä. Sandra yrittää äitinsä ja siskonsa kanssa saada isän laadukkaaseen hoitokotiin. Samaan aikaan hän törmää vanhaan lapsuudenystäväänsä Clémentiin. Yhteisen ajan viettäminen Clémentin kanssa tuntuu yhtäkkiä huolettomalta ja ihanalta.

Mia Hansen-Løve osaa muovata syvästi melankolisia tarinoita, ja samalla syleillä intohimoisesti elämää. KAUNIIN AAMUN olemassaolon ydin on rakkaus, matka kohti valoa. (Cinema Mondo)

ARVOSTELUJA

★★★★ "Seydoux on Kauniin aamun pääosassa parempi kuin koskaan: herkkä, tarkka ja emotionaalisesti aito... Hansen-Løven kerronnassa on kypsyyttä, joka saa elokuvan hengittämään... Kaunis aamu on kepeä ja harkittu" -HS

★★★★ "en gripande och sorglig berättelse... en rejäl dos kärlek därtill" -Hbl

"Léa Seydoux häikäisee ihmissuhde-elokuvassa Kaunis aamu, jossa Pariisi on rakkauden ja katoamisen maailmanpääkaupunki" -TS

★★★★ "Parasta juuri nyt... Seydoux on kuin tehty Sandran rooliin... aivan uskomaton roolisuoritus: rento ja luonnollinen... aivan varmasti koko vuoden parhaita draamoja" -MeNaiset

"Usko huomiseen kantaa Cannes-palkitun elokuvan loppuun asti" -Eeva

"Hansen-Løve tavoittaa tarkkanäköisesti arkisista hetkistä emotionaalisesti vahvoja merkityksiä" -film-o-holic

"Elokvien tulisi näyttää, että elämä on elokuvia isompaa", sanoo ohjaaja Mia Hansen-Løve

Tavallinen elämä jää elokuvissa usein pimentoon – mutta ei Mia Hansen-Løven elokuvissa.

Kaisu Tervonen (Voima 13.4.2023)

Ei yhtään supersankarimaskia, ei yhtään murhaa, ei yhtään kosintaa lentokentällä.

Ranskalaisen **Mia Hansen-Løven** elokuvissa kolutaan arkea, oli se sitten filosofian opettajan arki (*Tämän jälkeen*, 2016), elokuvantekijän arki (*Kohtauksia eräältä saarelta*, 2021) tai tavallisen ihmisen arki, kuten hänen uusimmassa draamassaan *Kaunis aamu* (2022).

"Mielestäni elokvien tulisi näyttää, että elämä on elokuvia isompaa. Ja luulen, että sitä kautta tehdään elämää suurempia elokuvia", Mia Hansen-Løve kertoo videohaastattelussa.

Kaunis aamu kertoo pariisilaisesta yksinhuoltajasta Sandrasta, joka laittaa muistisairaansa isänsä hoivakotiin ja samoihin aikoihin rakastuu vanhaan tuttavaansa. Teos kuvaa isoista tunteista huolimatta pientä elämää.

Siihen nähden voi tuntua oudolta nähdä pääosassa **Léa Seydoux**, muun muassa Bond-elokuvista ja luksusmerkki Louis Vuittonin mainoskampanjoista tunnettu kasvo.

”Olen ohjaajana tyyppi, joka pyytää näyttelijöitä koko ajan tekemään vähemmän ja vähemmän, näyttämään vähemmän. Léalta minun ei tarvinnut pyytää samaa”, Hansen-Løve sanoo.

Tähti taipuu tavallisen elämän kuvaukseen mainiosti.

Limittäisiä tunteita

Kaikki Hansen-Løven elokuvat ovat saaneet innoituksensa hänen tai hänen läheistensä elämästä. Hän alkoi kirjoittaa *Kaunis aamu* -elokuvaa oman isänsä sairauden loppuvaiheessa. ”Tajusin haluavani tehdä tämän elokuvan, kun olin vierailut tyttäreni ja ystäväni kanssa isäni luona hoivakodissa – se oli yksi viimeisistä kerroista. Oli kesäpäivä, ja nousimme Sacré-Cœurille [Pariisissa Montmartren kukkulalla sijaitseva kirkko], koska se oli lähellä. Sinä päivänä kaikki elämäni linjat tuntuivat kohtaavan yhdessä isossa tunnevirrassa”, hän kertoo. Kohtaus on päätynyt osaksi elokuvaa. Hansen-Løven mukaan koko elokuvassa on kyse sekä muistamisesta että unohtamisesta.

”Kun olen käynyt läpi murheita elämässäni, elokuvat ovat aina olleet paras tapa ottaa niihin etäisyyttä. Mutta samalla elokuvat myös pitävät huolen siitä, etteivät ne tunteet unohdu.”

Kaunis aamu (2022)

Kerronta ei silti vello kyynelissä tai hyvän mielen hetkissä. Monimutkaiset tunteet nivoutuvat arkisiin kohtauksiin, joissa Sandra nähdään tulkin töissä tai pakkaamassa isänsä kirjoja.

”Joskus kohtaus, jota joku käsikirjoitusekspertti voisi sanoa epäolennaiseksi tai ehdottaa poistettavaksi, voi olla minulle hyvin merkityksellinen.”

Omaelämäkerrallisuudesta elokuvanostalgiaan

Elokuviissa tuntuu olevan käynnissä fiktion kietoutuva omaelämäkerrallinen hetki.

Iranilainen **Jafar Panahi** on pitkään käyttänyt omaa elämäänsä materiaalina, ja hänen uusimman teoksensa *Ei karhuja* lisäksi omaelämäkerrallisia elementtejä nähtiin viime vuonna muun muassa **Alice Diopin** *Saint Omerissa* ja **Charlotte Wellsin** *Aftersunissa*.

Sam Mendesin *Valon valtakunta*, **Steven Spielbergin** *The Fabelmans* ja **James Grayn** *Armageddon Time* käsittelivät ohjaajien ja heidän perheidensä elämiä suuremmin, aivan kuten Hansen-Løve tekee. Ohjaaja tosin huomauttaa, että kolmessa mainitussa on yhtä paljon kyse elokuvien kuin perheiden historiasta.

”Luulen, että elämme hetkeä, jossa ohjaajat – eivät nuoret ohjaajat – ovat hyvin melankolisia ja nostalgisia elokuvan suhteen.”

Hansen-Løve puhuu kahdesta erilaisesta suhtautumisesta taiteenlajiin. Uutta ovat ainakin Netflixin kaltaiset katselualustat ja tunne siitä, ettei ihmisiä enää innosta käydä oikeissa elokuvateattereissa.

Ohjaajan itse voisi ehkä asettaa toiseen kategoriaan, elokuvaromantikkoihin.

”Kun näen noita elokuvia, jotka tuntuvat nostalgisilta ja jotka ovat niin sidoksissa menneeseen, tunnen kuuluvani vastaavanlaiseen elokuvasuhteeseen – ja se saa minut hämmentymään!”

Elokuvan traileri: https://www.finnkino.fi/event/304127/title/kaunis_aamu/

Elokuvan kotisivu: <https://www.palacefilms.com.au/one-fine-morning>

Wikipedia: [https://en.wikipedia.org/wiki/One_Fine_Morning_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/One_Fine_Morning_(film))

Ohjaaja elokuvastaan videolla (7’01): <https://www.youtube.com/watch?v=5taD2HBdIJM>

Arvosteluja (englanniksi ym.):

https://www.imdb.com/title/tt13482828/externalreviews/?ref_=ttcrv_ext_sm

Arvosteluja ranskaksi: <https://www.allocine.fr/film/fichefilm-286697/critiques/presse/>